Kedinin Gizli Asansörü

Ebru Mina TOMURCUK

Kedinin Gizli Asansörü

Ebru Mina TOMURCUK

Marigold, krem renkli patileri ve pembe burnu olan zencefil renkli bir kediydi. Yürürken hafifçe şıngırdayan küçük pirinç anahtar tılsımlı ince kırmızı bir tasma takardı. Her gün evin her köşesini keşfederdi. Cesur, oyuncu ve her zaman meraklıydı. Güneşli bir sabah yeni bir şey fark etti: eski kitaplığın tam içine yerleştirilmiş küçük, parlak bir kapı.

Küçük kapı bir fare deliğinden büyük değildi ve yanında minik pirinç düğmeler vardı. Marigold'un kehribar rengi gözleri kocaman açıldı. "İçeride ne var?" diye mırıldandı. Burnuyla en üstteki düğmeye bastı. Ding! Kapı kayarak açıldı ve küçük bir asansör kabini göründü. Tam bir küçük kediye sığacak kadardı.

Marigold içeri adım attı, çizgili kuyruğu heyecanla kıvrıldı. Asansör yumuşak kadifeyle kaplıydı ve minik bir kolu vardı. Patisiyle ona dokundu. Kapı hafif bir vınlamayla kapandı. Asansör aşağı, aşağı, aşağı indi; yumuşak ve sessizce. Marigold'un bıyıkları seğirdi. Onu nereye götürüyordu?

Kapı, bir kurdeleden daha geniş olmayan bir sokağa açıldı. Boyalı kapılı minik evler sokağı süslüyordu ve küçük lambalar parlıyordu. Bir çay fincanı boyunda bir yaratık telaşla yanlarına geldi. Soluk lavanta rengi teni, püsküllü gümüş saçları ve parlak yeşil gözleri vardı. Mavi düğmeli bir ceket ve sarı bir atkı giyiyordu. "Merhaba! Ben Pip," dedi neşeyle. "Minyatür şehre hoş geldin!"

Pip minik fenerini kaldırdı. "Asansöre binmek için meraklı olmalısın," dedi. "Çoğu büyük insan onu asla bulamaz!" Marigold mırıldandı. "Ben çok meraklıyım," dedi. Pip sırıttı. "Öyleyse beni takip et! Sana kahramanları ve kötüleri göstereceğim. Hepsi yukarıdaki kitaplarda yaşıyor." Marigold'un kuyruğu sallandı. Bu şimdiden büyük bir maceraydı.

Pip, Marigold'u yüksükten yapılmış bir çeşmenin bulunduğu şehir meydanına götürdü. Bir iplik makarasının üzerinde küçük bir şövalye duruyordu, kırmızı pelerini dalgalanıyordu. Kıvırcık kahverengi saçları ve bir yanağında küçük bir yara izi vardı. Zırhı parlak ataşlardan yapılmıştı ve elinde tahta bir kılıç tutuyordu. "Hoş geldin, dev kedi!" diye seslendi. "Ben Sör Bramble, kitaplardaki en cesur şövalye!"

Sör Bramble dramatik bir şekilde eğildi. "Birçok savaşa girdim," dedi tahta kılıcını sallayarak. "Ejderhalar, devler ve... ee, çok büyük bir böcek." Marigold kıkırdamamaya çalıştı. Pip fısıldadı, "Çok cesurdur ama bazen pelerininden takılıp düşer." Sör Bramble duymamış gibi yaptı. "Şehri görmek ister misin? Ben senin rehberin olacağım!"

Tam o sırada uzun siyah bir şapka köşeden sallanarak geldi. Altında düz siyah saçlı ve ince kıvrık bıyıklı küçük bir adam vardı. Altın düğmeli erik rengi kadife bir ceket giyiyordu. "Bakın!" diye bağırdı. "Ben Kont Grumble, tüm kitaplardaki en korkunç kötüyüm! Önümde titreyin!" Bastonunu salladı ama kaydı ve pelerininden takılıp düştü.

Marigold patisini uzatıp ona kalkmasına yardım etti. "İyi misin?" diye sordu. Kont Grumble menekşe rengi gözlerini kırpıştırdı. "Bunu bilerek yaptım," dedi. "Bu bir... kötücül takla atmaydı!" Pip güldü. "Kont Grumble korkutucu değildir," diye fısıldadı. "Sadece övünmeyi sever." Kont şapkasını silkeleyip aptal bir gülümsemeyle sırıttı.

Sör Bramble öne çıktı. "Kont Grumble, misafirimizi birlikte gezdirelim!" Kont başını salladı. "Pekâlâ. Ama yolu ben göstereceğim!" Önden yürüdü ama botu bir kaldırım taşına takıldı ve yine sallandı. Marigold onu kolundan yakaladı. "Belki yan yana yürüyebiliriz," diye önerdi. Ve öyle yaptılar.

Her küçük sokağı keşfettiler. Minik fırıncıların bezelye büyüklüğünde hamur açtığı bir fırının önünden geçtiler. Kitap kahramanlarının kendi hikâyelerini okuduğu bir kütüphane gördüler. Marigold fraklı cesur bir fareyle ve şaka yapan aptal bir troller tanıştı. Herkes arkadaş canlısıydı ve onu gördüğüne seviniyordu. Minyatür şehir harikalarla doluydu.

Günün sonunda Pip, Marigold'u asansöre geri götürdü. "Yine gelmelisin," dedi. Sör Bramble eğildi. "Sana cesaretimle ilgili daha çok hikâye anlatacağım!" Kont Grumble bıyığını kıvırdı. "Ben de yeni kötücül işler düşüneceğim... belki yarın." Marigold mırıldandı. "Kesinlikle geri geleceğim," diye söz verdi.

Marigold asansöre adım attı ve burnuyla en alttaki düğmeye bastı. Ding! Kapı kapandı ve yukarı çıktı. Güneşli odaya adım attığında kitaplık yine sıradan görünüyordu. Ama Marigold sırrı biliyordu. Pirinç anahtar tılsımına dokundu ve gülümsedi. Kitaplık içinde koca bir dünya barındırıyordu.

O günden sonra Marigold minyatür şehri sık sık ziyaret etti. Hem kahramanlarla hem de kötülerle arkadaş oldu. Sör Bramble ona eğilmeyi öğretti, Kont Grumble ise ona bıyık kıvırmayı öğretti (ki bu bir kedi için çok zordur). Pip onu her zaman neşeli bir "Merhaba!" ile karşıladı. Ve her ziyaret yeni bir maceraydı.

Marigold meraklı olmanın harika keşiflere yol açabileceğini öğrendi. Küçük bir asansör, minyatür bir şehir ve hiç beklemediği arkadaşlar buldu. Hepsi küçük bir düğmeye bastığı için. Yani eğer bir gün garip ve küçük bir şey görürsen, daha yakından bakmaktan korkma. Kendi sırrını bulabilirsin.

Ve dikkatle dinlersen, kitaplıktan hafif bir ding sesi duyabilirsin. Marigold orada olacak, kehribar rengi gözleri parlak, yeni bir maceraya hazır. Çünkü merak, en şaşırtıcı kapıları açan bir anahtardır. Ve kitaplık, onu bulacak meraklı bir kediyi bekleyerek harika sırrını hep saklayacak.